

Fa un parell d'anys, més ingenu, més innocent, potser hi creia una mica més (tampoc no massa), però avui no crec, no gens, en la família cristiana, siga institució, *veritat* o màfia, i menys encara en la catòlica, apostòlica i espanyola. Per la branca del pare en tinc una prou arrelada al valencià catolicisme de vora sèquia, però em sembla una aberració pontificar que aquesta mena de família és una cosa "natural". Ho dic per experiència. Plantaven arròs, això sí, però no crec que la pretesa naturalitat tinga avui cap vinculació agropecuària. Rouco proclama «*la veritat natural de la família*». Veritats naturals! Alerta! Que la família pot ser sagrada? Ho serà per als creients, però "veritat" i "natural" és terminologia pròpia de la ciència, no de la religió. Aquesta mena de família, avui, és tan *natural* com voler arribar verge al matrimoni. Recorda els temps que l'Església assegurava que la Terra, *naturalment*, és el centre de l'Univers. Baixe del cel, vaig a les celebracions nadalenques: quina mena de naturalesa és aquesta de veure, una volta a l'any, la tieta que et pessiga la galta? La família catòlica s'ha convertit en una de les coses més *artificials* de la societat. Prova d'això són els brams amargs i creixents del clergat, que veu com cada volta se li esmunyen més anguiles! Puc entendre la família com a clan mínim, en la qual els individus que la componen s'ajuden entre ells per tirar endavant. Socialment, però, aquest grup d'individus, emparentats no solament per la mateixa sang sinó també per un compromís de confiança i lleialtat fortament interioritzat, gairebé congènit, ha quedat del tot reduït a un nucli ben elemental: pares i fills. Més enllà d'aquest rogle, per a mi només hi ha tenebres, beateries, fariseisme i coses pitjors encara. Després en diran crisi de valors. Val, els de qui? Els dels creients, òbviament, incapaços d'entendre, quan passa, que el fill té nuvi, que la filla ha avortat, que el matrimoni no funciona... Desenganys, decepcions, desencants i, insistisc, coses pitjors encara, com ara la *beatificació de Díaz Ferrán*, que ben segur té una gran família catòlica i va a missa tots els diumenges. Religió, família, capitalisme... Déu! *Ego te absolvo a peccatis tuis in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti*.

Audio clip: Adobe Flash Player (version 9 or above) is required to play this audio clip. Download the latest version [here](#). You also need to have JavaScript enabled in your browser.

[Kyrie Eleison](#)